

De geheimzinnige Zolder.

Een stad en een straat zoals zoveel andere in
Nederland.

Een gewoon rijtjeshuis. En hele gewone mensen.

Ik zal je een verhaal vertellen over de oma die piraat
wilde worden.

Het begon allemaal zo.

Bijna vier jaar geleden werden oma Ellen en opa André
de grootouders van een mooie kleindochter.

Die heette Shannon.

Ze waren helemaal gek van die kleine meid.

Shannon groeide op tot een heel lief meisje maar wel
één met veel fantasie.

Twee en een halve dag in de week was Shannon bij
haar oma. De moeder van Shannon moest dan werken en
oma paste op.

Ze deden dan dingen die oma's en opa's met hun
kleinkinderen dan doen. Naar de speeltuin, verkleden,
DVD kijken, leuke dingen doen. Je kent het allemaal wel.

Toch was oma niet tevreden met dit bestaan. Net als
Shannon had oma ook heel veel fantasie. Ze wilde meer.

Op een mooie zonnige dag was Shannon weer bij oma.

Shannon had zich verkleed als prinses, Doornroosje, en
oma Ellen speelde het spel mee.

Maar op een gegeven moment had oma er genoeg van.
Ze wilde eens wat anders dan altijd de rol van prins
Philip, de prins van Doornroosje, te moeten vervullen.

Ze wilde wat stoers. Maar wat? Oma ging in gedachte terug naar haar eigen kindertijd. Naar de tijd dat zijzelf nog bij haar opa en oma ging spelen.

De grootmoeder van oma vertelde altijd zulke mooie en spannende verhalen.

Niets over prinsessen of elfjes.

Nee, het waren verhalen over stoere piraten, draken en zeemonsters die verslagen moesten worden.

Terwijl oma dromerig voor zich uit zat te staren kwam Shannon aangelopen.

Ondanks het feit dat Shannon pas vier jaar was, was ze

een erg slim meisje.

"Waar denkt u aan, oma?" vroeg Shannon.

Oma zuchtte, "Waar ik aan denk, lieve meid? Dat zal ik je vertellen. Ik dacht aan vroeger. Toen ik net zo oud was als jij nu. Toen ging ik ook bij mijn oma logeren en spelen.

Dan ging mijn oma mij mooie verhalen vertellen. En daar had ze geen boek voor nodig."

"Kunt u nog een paar van die verhalen?" vroeg Shannon.

"Mijn oma had net zoveel fantasie als wij tweeën bij elkaar." Zei oma.

"Ik denk dat ik er nog wel één of twee kan navertellen." Zei oma.

"Wilt u er één mij vertellen?" vroeg Shannon.

"Dat wil ik wel." zei oma, "Maar dat gaat niet over prinsessen met mooie jurken en feeën. Nee, deze verhalen gaan over zeerovers en piraten."

"Cool, stoer." zei Shannon. "Alsjeblieft, oma. Gaat u ze ook mij ook vertellen." vroeg Shannon bijna smekend.

"Natuurlijk kindje." zei oma.

"Maar voordat ik je de verhalen ga vertellen moet ik eerst even wat gaan zoeken."

"Maar wat moet u dan gaan zoeken?" vroeg Shannon.

"Ik zoek een boek, een heel oud boek." zei oma.

"Het is een boek wat ik vroeger van mijn oma heb gekregen. Zij noemde het altijd haar toverboek."

"Een toverboek, oma." zei Shannon. "Dat gelooft u toch

zeker zelf niet, toverboeken bestaan niet. Alleen in sprookjes kunnen toverboeken bestaan."

"Kindje." zei oma "Als je iets maar graag genoeg wil dan gebeurt het ook. Wij hebben alle twee een erg grote fantasie.

En die grote fantasie heb je nodig om in sprookjes te geloven. Want sprookjes kunnen soms waar worden."

"En waar is dat boek dan? Vroeg Shannon ongelovig.

Oma stond nadenkend te kijken en krabde zich een op haar hoofd.

"Ik moet het ergens hebben liggen, maar waar? Zei oma

"Het is zolang geleden dat ik dat boek van mijn oma heb gekregen. Weet je wat gaan doen, Shannon? We gaan eens kijken in de slaapkamer van oma. Daar heb ik nog allemaal spullen liggen. Van je moeder en van je tante toen die nog klein waren.

Misschien ligt het boek daar wel bij."

Oma en Shannon gingen de trap op naar de slaapkamer van oma. In de kast stonden allerlei dozen.

"Oma, kijk allemaal dozen, misschien zit het toverboek wel in één van die dozen." zei Shannon.

Shannon was heel nieuwsgierig en kon bijna niet wachten totdat de dozen waren uitgepakt. Oma en Shannon begonnen aan het uitpakken van de dozen. Ze kwamen van alles tegen. En bijna alles was van de moeder en tante van Shannon.

Van poppenkleertjes en poppenhuisspulletjes tot aan

tekeningen en schriftjes van de kleuterschool.

Van alles behalve het toverboek. Het was nergens te bekennen.

Oma zuchtte diep.

"Waar heb ik het dan gelaten? dacht ze hardop.

Oma hoorde beneden een deur opengaan.

Dat was opa die thuiskwam.

"Ellen, Shannon, waar zijn jullie?" riep opa.

"We zijn boven." riep oma terug.